

Déjà vu

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXV. évfolyam, 47. szám, 2021. november 26.

(Isten, haza, család, Katona József Színház, Kamra, október 23.)

És mázlink van másodszer azért, mert vannak olyan, fiatal színházi alkotóink (esküszöm, utoljára írom le velük kapcsolatban a semmitmondó fiatal jelzöt), akik a mában élnek, nyitott szemmel. Akik tudomást vesznek a közös műveltség sokféle rétegéről, akik nemcsak elővesznek egy (vagy több) klasszikust, és azon keresztül sugallják az örök és öröklődő mintákat, hanem saját anyagot gyúrnak belőle, beillesztik a nagyba a kisebbet, összekötik a múltat és a jelent, a távolit és a közelit.

Mert valami ilyesmi történik a Katona József Színház Kamrájában: egymásba gabalyodik görög mitológia és magyar eredetmondakincs egy számunkra hétköznapi magyar lakásban: örökölt bútorok, giccses tájképek, keresztény jelképek és szokások között.